

Grenzeloze verbinding met IntervOcaal

Van 30 augustus tot en met 1 september hielden we ons jaarlijkse koorweekend met IntervOcaal. Omdat een reis naar Georgië niet kon doorgaan maar er wel een Georgische begraafplaats op Texel is, was onze locatie dit jaar Texel. Een aantal van ons reisde met de auto en een kleine groep met de trein, ikzelf behoorde tot de laatste groep en startte met vier anderen van ons de reis op station Enschede.

Een enerverende reis met hobbels

Toen we allemaal waren ingestapt en een coupé met voldoende zitplekken bij elkaar hadden gevonden werd het reuzegezellig met onze groep. Tot Apeldoorn verliep de reis helemaal zonder problemen, maar toen bleek Utrecht toch niet onze eerste overstap te worden. Zowel in Apeldoorn als Amersfoort werden we gesommeerd van trein te wisselen en de geplande overstap Utrecht verliep ook niet geheel vlekkeloos, maar vanaf Utrecht konden we gelukkig tot aan Den Helder op onze plek blijven. Na een korte busrit kwamen we voor de overtocht aan bij de boot.

Het op de boot gaan vond ik nog best een gedoe, maar wat heb je een prachtig uitzicht als je eenmaal aan de overtocht bent begonnen. Toen we ongeveer een halfuur hadden gevaren merden we aan op Texel, waarna we nog een klein stukje moesten wandelen naar Stayokay. Nadat we ons geïnstalleerd hadden op de kamers en even tijd voor onszelf hadden genomen, kreeg iedereen een drankje en kon de pret echt beginnen.

Welkom en een paar origineel bedachte oefeningen

Brigitte heette ons welkom en vertelde wat de plannen voor het weekend zoal waren. Hierna gaf Diet ons de eerste oefeningen om op te warmen. In de oefenruimte liepen we door elkaar en op het teken van Diet maakten we met de groep een bepaalde vorm of namen we een bepaalde positie in. Het mooie van deze oefening was dat we hierbij niet mochten praten en op een andere manier de opdracht met elkaar moesten uitvoeren. Dit ging verrassend goed, zonder chaos voelden we als groep aan hoe en waar we het beste konden gaan staan.

We deden nog enkele zangoefeningen, waarna het tijd was voor het diner, dat goed verzorgd was door Stayokay. Hierna vertrokken we per fiets of auto naar het Hoornder kerkje om ons voor te bereiden op ons optreden van zaterdagavond.

Het Hoornder kerkje als baken voor de scheepvaart

In het Hoornder kerkje kregen we om te beginnen een presentatie over de geschiedenis van de kerk, deze is gebouwd in 1425 en heeft behalve als godshuis ook altijd gediend als baken en navigatie voor de scheepvaart. We namen het programma door en waren met deze generale repetitie goed voorbereid op ons optreden van de volgende dag. Na dit alles vertrokken we per fiets of auto naar Paal 9 aan het strand om fakkels af te steken. Maar dit was nog niet zo makkelijk, omdat Paal 9 Paal 10 bleek te zijn hebben slechts enkelen de plek gevonden. Terug in Stayokay hebben we het nog wel heel gezellig gehad, waarmee het toch nog een mooie avond werd.

Een creatieve opwarming op de zaterdag

Ook op zaterdag na het ontbijt begonnen we met een aantal door Diet bedachte creatieve opwarmingsoefeningen. We gingen met twee personen tegenover elkaar staan en trokken zo gek mogelijke gezichten. Voor de opdracht om elkaar aan het lachen te brengen was daarna niet veel meer nodig.

Voor het volgende onderdeel maakten we twee rijen, waar we in duo's in een eretocht doorheen liepen. De mensen die in de rijen stonden maakten hierbij allerlei verschillende

klanken, waardoor ik het gevoel had dat er die ochtend een hoop huwelijken gesloten waren.

Bij de tweede keer door de rijen lopen moest een van de twee de ogen sluiten, waarbij deze blind moest vertrouwen op degene die wel mocht kijken. Dezelfde klanken werden weer gemaakt, waarbij degene met gesloten ogen bij de klanken moest wegblijven. Dit was een mooi gezicht, omdat degene met gesloten ogen moest zoeken naar harmonie tussen de twee rijen.

Er braken enkele vrije uren aan, maar voor die tijd kregen we eerst geweldig nieuws over de zwangerschap van Melvin en Catherine.

Ervaring zee in beeld en geluid

Deze uren heb ik gebruikt om met Viva en Jane naar Museum Kaap Skil te gaan. Dit is een maritiem museum op het eiland in Oudeschild. De naam Kaap Skil verwijst naar de scheepsvaart en de locatie van het museum. Dit was de ankerplaats voor de VOC: Kaap Skil. Skil is de Texelse naam voor het dorp Oudeschild. Er zijn opgedoken schatten te zien uit scheepswrakken op de Reede van Texel.

Voordat we het museum ingingen hebben we wat gedronken in een café met uitzicht op de dijk, waar ik natuurlijk ook even op wilde. Hier had je werkelijk een geweldig uitzicht en ik had zelfs weer een beetje het gevoel van Denemarken.

In de eerste zaal van het museum waren een hoop scheepjes te zien en kon je mooie verhalen lezen met belangrijke namen uit de geschiedenis. In de zaal waar de reede van Texel was nagemaakt met een maritieme maquette ervaarde je de zee in beeld, geluid en gevoel, je zag meerdere schepen voorbij komen op de klotsende golven en je hoorde de verhalen van zeelui en de paniek op zee. Je zag een schip in brand vliegen en langzaam zinken. Dit alles vond ik zeer knap gemaakt en ik was er behoorlijk van onder de indruk. Op de verdieping erboven stond alles in het teken van archeologie onder water.

Korte repetitie en optreden

Terug bij Stayokay hadden we een korte repetitie buiten, waarbij er af en toe een vlinder mee kwam luisteren. Ook gaven we een optreden, waarbij het miniem aanwezige publiek matig enthousiast was. Binnen gingen we nog even naar boven voor repetities voor de bonte avond en het versieren van de zaal. Na het eten vertrokken we voor ons echte optreden weer naar het Hoornder kerkje.

Een bijzonder optreden op een passende plek

Eerst hebben we een aantal nummers binnen in de kerk geoefend, hierna hebben we buiten een groepsfoto gemaakt. We gingen naar binnen terwijl we 'Come with me my love' zongen, waarna de kerk in de loop van het concert steeds voller werd. Vanaf ons tweede nummer 'Lied van de aanpassing' werd het publiek steeds enthousiaster. Bij 'Peace Chant' wenste ook het publiek aan iedereen vrede. Bij het nummer 'Lembe Lembe' vond ik dat onze Indonesische dames een behoorlijk grappige dans deden. Sako deed opnieuw prachtige voorzang bij enkele nummers in zijn taal, die wij zo goed als we konden herhaalden. Ook het Georgische blokje ontbrak niet en met het Texelse schaap dat slaap heeft en ons lijflied 'Blij in Enschede' kwam onze eigen achtergrond ook goed aan bod. Bij de laatste nummers konden sommige mensen in het publiek niet meer blijven zitten. Bij het verlaten van de kerk zongen we 'E-lah', waarna we buiten nog even met het publiek gepraat hebben. We kregen alleen maar positieve reacties. Wat was het geweldig om onze muziek te zingen in deze bijzondere omgeving en wat hebben we een geweldige avond gehad. Met dit concert hebben we goed onze identiteit van grenzeloze verbinding laten zien. We vertrokken terug naar Stayokay voor de bonte avond.

Een bonte avond helemaal rond de zee

Bij de bonte avond hadden alle Intervocalers verschillende bijdragen, maar die hadden allemaal wel iets met de zee te maken. Brigitte en Diet deden samen de opening, waarbij Diet opnieuw benadrukte dat we voor ons concert in het Hoornder kerkje alleen maar complimenten hadden gekregen. Hierna was het tijd voor de optredens.

Als werkgroep zongen we over hoe we op Texel terecht waren gekomen het 'Eilandlied', met twee bekende melodieën voor de coupletten en het refrein. De tekst was knap geschreven door Yvonne en hiermee was het lied een mooie opening van de avond.

Caren, die dit weekend voor het laatst bij ons was omdat ze naar Amstelveen is verhuisd, zong op een bekende melodie een zelfgeschreven afscheidslied. Dit vond ik een dappere actie en het lied was ontroerend mooi. Caren, we gaan je missen en wensen je alle succes met wat je in de toekomst gaat doen.

Brigitte en Bernadette zongen samen een sentimental journey liedje, waarna Brigitte nog een liedje zong over houden van. De coupletten van dit lied hadden veel humor en waren knap verzonnen.

Annie vertelde een jeugdherinnering over zee. Ze kreeg ooit het boek 'De scheepsjongens van Bontekoe' in handen, wat het begin was van haar contact met Indonesië.

De Indonesische dames zongen in het Indonesisch een lied over een visser die een vrouw zoekt die niet jaloers is, omdat hij zo vaak weg is. Hoewel ik de tekst niet verstond, begreep ik uit de sfeer van het lied dat het over zo'n soort onderwerp ging.

Thea zong bij haar gitaar het lied 'Zee zijn met de zee' van Toon Hermans. Dit lied bevatte een hoop romantiek.

Hierna kondigde Yvonne een zeer bijzondere act aan en deze was ook om te lachen: er kwamen zes koorleden binnen die met zwarte en witte panty's aan elkaar verbonden waren en op muziek een grappige dans deden. Behalve dat het grappig was om te zien vond ik het zeer knap gedaan en het leek me dat het een hoop energie kostte. Met de zwarte en witte panty's en het aan elkaar verbonden zijn was deze dans het toppunt van integratie.

Viva hield een bijzondere quiz met het thema geluid. Ze liet uitzonderlijke geluidselementen horen waarvan het publiek de afkomst moest raden.

Melvin zong het lied 'Dream dream'.

Gert zong als nieuwste lid van IntervOcaal een zelfgeschreven lied over vakantie.

Piet en Francis zongen het lied 'Molly Malone'.

Yvonne dacht als organisator de avond af te sluiten met een lied over IntervOcaal en Texel maar hierna kwam Sako nog met een Armeens lied.

Tenslotte bedankte Yvonne iedereen voor zijn of haar bijdrage aan de avond, via deze weg wil ik Yvonne bedanken voor de organisatie van deze avond. Wat was het mooi om zoveel bijdragen van alle Intervocalers te zien en horen en ze van een nieuwe kant te leren kennen. Na de bonte avond werd het buiten bij Stayokay nog lang gezellig, waarbij ik af en toe wel dronken leek van alle geweldige ervaringen.

Ook een bijzondere zondag

Op zondag na het ontbijt werd het tijd om in te pakken en uit te checken, waarna we nog even bij elkaar kwamen in de ruimte waar we de avond daarvoor nog gefeest hadden. Hier werden alvast de nodige afscheidswaarden gesproken. We hebben in Stayokay niet meer gezongen maar deden wel nog een paar oefeningen, waaronder een waarbij we geluidsbaden uitdeelden aan groepjes mensen. Deze baden hadden allemaal een andere intentie, waardoor de een prettiger zal zijn geweest dan de andere. Tenslotte vertrokken we naar de Georgische begraafplaats voor ons laatste optreden van het weekend.

Een intense ervaring op de Georgische begraafplaats

Bij dit optreden hadden we een klein maar enthousiast publiek, waarvan een gedeelte ook aanwezig was geweest bij ons optreden in het Hoornder kerkje, dit vond ik een mooie verrassing. Ons koortlid Tamara, dat afkomstig is uit Georgië, kon door ziekte zelf er helaas niet bij zijn, maar ze had een inleiding over de begraafplaats geschreven die werd voorgelezen door Caren. Wat hier precies in stond weet ik niet goed meer, maar uit andere bronnen kan ik vertellen dat er een Georgische begraafplaats op Texel is omdat tegen het einde van de oorlog Georgische krijgsgevangenen moesten vechten voor de Duitsers maar zij op 6 april 1945 op Texel in opstand kwamen. De Georgische soldaten die hierbij zijn omgekomen, zijn begraven op deze begraafplaats. Dit verhaal maakt het zeer bijzonder dat we als IntervOcaal op deze plek hebben gezongen. Graag bedank ik Tamara voor het schrijven van deze inleiding.

De nummers die hier tot het officiële programma behoorden, waren 'The last rose of summer', waarvoor Diet op deze plek op het idee voor dit lied was gekomen, en 'Suliko'. Maar omdat het publiek geen genoeg van ons kon krijgen gingen we nog even door, 'Blij in Enschede' mocht bijvoorbeeld natuurlijk niet ontbreken. Het publiek was opnieuw dolenthousiast en de verhalen achter deze plek en achter de liederen maakten het zo'n intense ervaring om hier te zingen. Een topafsluiting van een geweldig weekend.

Trots op identiteit over grenzen van IntervOcaal

En opnieuw was het een weekend om nooit te vergeten, waarbij we zo ontzettend trots mogen zijn op onszelf en onze identiteit vol verdraagzaamheid. Ons koor kijkt over grenzen en dat brengt zoveel moois. Laten we in de toekomst allemaal doorgaan met het leggen van grenzeloze verbindingen.